

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců JUDr. Dagmar Nygrínové a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci žalobce: **Brnění, o. s.**, IČ: 22861688, se sídlem třída Kpt. Jaroše 1935/18, Brno, zast. Mgr. Sandrou Podskalskou, advokátkou, se sídlem Dvořákova 13, Brno, proti žalované: **JIŽNÍ CENTRUM BRNO, a. s.**, IČ: 60741881, se sídlem Zvonařka 92/5, Brno, zast. Mgr. Milošem Procházkou, advokátem, se sídlem Divadelní 616/4, Brno, v řízení o kasační stížnosti žalované proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 31. 10. 2012, č. j. 30 A 91/2011 - 68, o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Návrh žalované na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **s e z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

Žádostí o poskytnutí informace ze dne 23. 5. 2011 se žalobce domáhal poskytnutí smlouvy o smlouvě budoucí uzavřené mezi žalovanou a společností EUROPARK - FP, a. s. a informace o tom, kolik m² mají zabírat v plánovaném Europarku maloobchodní prodejny. Žalovaná žádost zamítla rozhodnutím ze dne 31. 5. 2011, zn. Zav/100/11, s tím, že není povinným subjektem podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů. Usnesením ze dne 22. 6. 2011, č. 80/11, představenstvo žalované zamítlo stížnost a odvolání žalobce; tento závěr byl žalobci sdělen přípisem ze dne 23. 6. 2011, zn. Zav/106/11.

Krajský soud v Brně rozsudkem ze dne 31. 10. 2012, č. j. 30 A 91/2011 - 68, zrušil usnesení představenstva žalované ze dne 22. 6. 2011, č. 80/11, oznámené žalobci sdělením ze dne 23. 6. 2011, zn. Zav/106/11, v části, ve které bylo rozhodnuto o zamítnutí odvolání žalobce. Soud současně zrušil rozhodnutí žalované ze dne 31. 5. 2011, zn. Zav/100/11. V odůvodnění konstatoval, že žalovaná je povinným subjektem ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb., její rozhodnutí je tudíž založeno na chybném právním posouzení a nezákonně zkracuje právo žalobce na informace. Žalované soud uložil, aby se opětovně zabývala žádostí o poskytnutí informace a v řádném, zákonu odpovídajícím procesu tuto žádost vyřídila. Zdůraznil, že povinný subjekt musí mít vytvořenu strukturu rozhodování o žádostech o poskytnutí informací a tato struktura by měla být veřejně známa.

Proti tomuto rozsudku podala žalovaná (dále jen „stěžovatelka“) kasační stížnost, ve které současně uplatnila návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

Návrh na přiznání odkladného účinku stěžovatelka na základě výzvy soudu doplnila podáním doručeným Nejvyššímu správnímu soudu dne 27. 12. 2012. Uvedla, že výkon rozhodnutí napadeného kasační stížností není možný bez stanovení struktury pro rozhodování o žádostech. Pokud stěžovatelka takovou strukturu určí, dojde k obchodněprávní kolizi působnosti představenstva, valné hromady a dozorčí rady. Současně bude přímo dotčena obchodní společnost EUROPARK - FP, a. s., která se ve vztahu k požadovaným informacím dovolává ochrany obchodního tajemství. Není vinou stěžovatelky, že zákonodárce neurčil osoby, které by měly rozhodovat o žádostech o poskytnutí informací u obchodních společností, jsou-li povinnými subjekty. Stěžovatelka má za to, že výkon, resp. uvedené právní následky napadeného rozsudku by pro ni znamenaly nepoměrně větší újmu, než jaká může přiznáním odkladného účinku vzniknout jiným osobám.

Žalobkyně se k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nevyjádřila.

Podle § 107 s. ř. s. kasační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 se užije přiměřeně. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

Nejvyšší správní soud především zdůrazňuje, že krajský soud stěžovatelku svým právním názorem nezavázal k tomu, aby žalobci požadované informace poskytla. Nelze tudíž argumentovat tím, že by výkon či jiné právní následky napadeného rozsudku představovaly přímý zásah do práva společnosti EUROPARK - FP, a. s. na ochranu obchodního tajemství.

Pokud jde o problematiku stanovení struktury pro rozhodování o žádostech o poskytnutí informace, Nejvyšší správní soud odkazuje na § 20 odst. 5 zákona č. 106/1999 Sb., podle kterého *nelze-li podle § 178 správního řádu nadřízený orgán určit, rozhoduje v odvolacím řízení a v řízení o stížnosti ten, kdo stojí v čele povinného subjektu.*

Nejvyšší správní soud proto nepřisvědčil tvrzení stěžovatelky, že právní úprava neobsahuje pravidlo, podle kterého lze vytvořit vnitřní strukturu zmiňovanou krajským soudem v napadeném rozsudku. Vytvoření této vnitřní struktury nemusí podle názoru Nejvyššího správního soudu způsobit stěžovatelkou namítanou kolizi mezi jednotlivými orgány obchodní společnosti a samo o sobě nepředstavuje pro stěžovatelku žádnou významnější újmu v rovině právní či finanční.

Základní předpoklad pro přiznání odkladného účinku, tj. nepoměrně větší újma na straně stěžovatelky, nebyl dán, proto Nejvyšší správní soud její návrh zamítl.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 10. ledna 2013

JUDr. Jíří Palla
předseda senátu